

[Thoft]

kr. i afgifter, skal vi være opmærksomme på, at de 25 mill. kr. ikke er afgifter alle sammen. Hr. Bernhard Baunsgaard skønnede, at en tredjedel ville være moms og punktafgifter, og det tror jeg såmænd er et rimelig ædrueligt tal. Så er det altså 8 mill. kr., man vinder mod at slippe 300 mill. kr. Det er nu altså efter SFs opfattelse – også selv om vi indimellem sætter penge i 6. Juli Banken – dårligt købmandskab.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg vil gerne give udtryk for stor tilfredshed med ministerens løfte om, at Folketingets skatte- og afgiftsudvalg vil blive forhåndsorienteret, hvis ministeren agter at ændre rejsegodsbekendtgørelsen. Det synes jeg var et rart tilsagn, som jeg er sikker på at også udvalget vil sætte pris på.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber, at jeg opfattede ministeren rigtigt denne gang, og nu beder jeg ministeren om at opklare det for os, for ellers forlanger jeg udvalgsarbejde! Ministeren sagde, så vidt jeg opfattede ham, at ved afgiftsnedsættelsen flyttedes der yderligere 25 mill. kr. i grænsehandel, og så er det, jeg siger: på de 25 mill. kr. får man en momsindtægt på ca. 8 mill. kr. Det vil sige, at man opgiver et afgiftsprovenu på ca. 300 mill. kr. og får 8 mill. kr. igen. Det er dårligt købmandskab. Ministeren skal lade være med at sige noget andet heroppe og give os indtryk af, at det drejer sig om flere hundrede millioner kroner.

Dohrmann (FP):

Hverken skatteministeren, hr. Bernhard Baunsgaard eller andre kan vurdere, hvor meget ændringen af bekendtgørelsen vil give i provenu, al den stund man ikke ved, hvor længe EF vil tillade, at skatteministeren opretholder den ændring, han nu har gennemført, og derfor er det det rene gæteri.

Hvis EF-Kommissionen er hurtig og i løbet af en halv snes dage svarer, at det er en ulovlig handling, Danmark har begået, så har skatteministeren da kun én ting at gøre, og det er hurtigst muligt at se at få bekendtgørelsen ændret igen. Og det er vel absolut ikke en mulighed, man kan udelukke.

Derudover vil jeg sige, at jeg tror, det er cirka et år siden, at den danske statsminister

sammen med den tyske forbundskansler, Kohl, holdt – under stor ståhej i øvrigt – et træf nede ved grænsen, hvor man lancerede dette E-skilt, som man skulle klistre på bilens forrude eller bagrude, sådan at man nemmere kunne passere grænsen uden at blive kontrolleret alt for meget, vel at mærke, hvis man havde rent mel i posen. Dette møde var vel også et udtryk for, at passage over grænserne inden for EF skulle gøres nemmere, mere gnidningsløst og alt det dér. Det undrer mig i dag, at man deltager i den slags ting, når man så kort tid efter går lige præcis i modsat retning.

Det undrer mig også en del, at skatteministeren nu igen står og siger, at han vil sende et signal til de danske forretningsfolk, som har etableret sig syd for grænsen. Det mærkværdige er, at det egentligt først var, da danskere begyndte at etablere sig syd for grænsen for at få del i omsætningen, at regeringen begyndte at reagere. Dengang det var tyskerne, der løb med hele fortjenesten, var der ingen, der sagde noget. Det var først, da danske forretningsfolk begyndte at ville have del i glæderne.

Men selvfølgelig stemmer vi for de afgiftslempelser, der er foreslået, selv om vi som sagt ikke tror, at de vil medføre ret store ændringer. Det er småting, og det er ikke det, der trækker folk til. Antallet af indkøbsrejse vil fortsat være det samme. Det vil selvfølgelig være lidt færre radioer og lignende, der bliver købt syd for grænsen, men ellers vil det ikke medføre andet end en mindre ændring.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til både SF og VS, som her står og giver udtryk for deres store modstand imod internationalt samkvem, at vi kunne da også – og det undrer mig egentlig, at de partier ikke er gået så vidt, at de har foreslået det – sætte pigtråd op omkring hele Danmark; men jeg troede egentlig, at Danmark var indstillet på at være åben over for udlandet; det er da i hvert fald det, der sådan internationalt, i de demokratiske lande i hvert fald, har været tendensen siden afslutningen på anden verdenskrig, og derfor er det, vi her oplever – at Danmark begynder at bure sig inde og bryde løfterne både over for de aftalepartnere, man har, og over for vælgerbefolkningen, som har stemt enten ja eller nej til EF – så kritisabelt, som noget kan være.